

NAMN ATT MINNAS:

SVEN JOHANSSON

Med sitt knollriga hår, sin varma blick och sin vältalighet — han talar med änglars tunga, ehuru inte utan en viss brytning från de nedre regionerna, närmare bestämt Skåne — påminner Sven Johansson, ungsvenskarnas nykorade hövding, vagt om Gösta Berling.

Men fast han hade A i grekiska på sitt studentbetyg, har han inte blivit präst. För 150 år sedan skulle han säkert liksom andra unga män med smort munläder och håg att göra karriär ha valt den banan. Nu har han i stället ägnat sig åt dess moderna ekvivalent och blivit politiker.

Dock inte utan vidare. Den unge Malmö-gymnasisten, som hade lingvistik till hobby och läste grekiska för nöjes skull, funderade ursprungligen på att bli läkare. Sven Johansson har alltid varit socialt intresserad, om än inte alltid med samma starka ambition som nu, och på den tiden drömde han om en stilla men samhällsgagnande gärning som provinsialläkare. Att han var utpräglat vänsterhänt lade emellertid hinder i vägen för denna idylliska utveckling och fr. o. m. andra ringen inriktade han sig på att bli jurist. Närmare bestämt affärsjurist — det brukar man slå sig på, när man inte duger till något annat, säger Sven Johansson med omisskännligt falsk blygsamhet.

Han började läsa juridik i Lund höstterminen 1947 och det var också då han fick sin politiska väckelse. Enligt vad han själv försäkrar, var det efter att ha hört undertecknad tala om »Strövtåg i svensk politik», som han

skrev in sig som medlem i Konservativa Studentföreningen. I sanningens intresse måste detta moraliska ansvar vidgås, även om det skulle kunna utlösa repressalier från misslynta ungsvenskar. En behjärtad insats i 1948 års valrörelse gav Sven Johansson tillräckliga meriter för att han skulle kunna kandidera till den inflytelsesrika posten som vice sekreterare i Lunds Konservativa Studentförening. Han valdes med 11 röster mot 10, sedan en motståndarröst på grund av ett tekniskt fel ogiltigförklarats.

Trots att han var en omstridd och följaktligen dugande person fortsatte hans politiska karriär i rask takt. År 1950 blev han ordförande i Konservativa Studentföreningen i Lund; han blev Konservativa Studentföreningens sekreterare 1951 och dess ordförande 1952 — en typisk sekreterarebegävaning, framhåller han själv med samma art av anspråkslöshet, som ovan antytts. — Under tiden hade han tagit jur. kand. i Lund och på 9 månader avverkat Handelshögskolan i Stockholm.

Det var nu dags för Sven Johansson att se sig om efter en borgerlig syssla och mer av en slump än någonting annat hamnade han i bilbranschen — där fanns det nämligen en plats ledig för honom. Han har småningom avancerat till verkställande direktör i Sveriges Automobilhandlareförbund. Visserligen har han ingen bil själv och är sålunda en påver reklam för sina uppdragsgivares verksamhet, men han har i gengäld ett annat intresse gemen-

samt med sin f. d. chef, direktör Rosenquist. Det är filologi. De utbyter vokablar på lediga stunder och har kommit överens om att efter uppnådd pensionsålder ägna sig åt dialektforskning. Om per bil förmäler inte historien.

Dessförinnan kommer emellertid Sven Johansson att fullfölja sin politiska karriär. I egenskap av ordförande i Konservativa Studentförbundet blev han automatiskt suppleant i Ungsvenskarnas styrelse år 1952 och upphöjdes till 1:e vice ordförande år 1954. Efter att flitigt ha mötestalat landet över i tre års tid och efter att på 1956 års förbundsstämma såsom fungerande ordförande ha lett förhandlingarna med energi och bravur, valdes han i år till ungsvenskarnas ordförande. Sven Johansson är inte bara en klar hjärna med utmärkta utförsåvor; han har också organisatoriskt handlag och en snarare praktisk än teoretisk inställning till politiska problem.

Vad är det då han vill göra som

ordförande i högerens ungdomsorganisation? Han opponerar sig mot inställningen: jag är högerman, därför skall jag tänka så och så. Det bör vara tvärtom. Slentrian och stereotypi är honom motbjudande och det är inte bara socialdemokratins argument och idéer, som är förlegade, säger han utan att blinka. Högerens åskådning måste anpassas efter 1957 års samhälle. Hur skall man kunna åstadkomma en vetlig balans mellan individens frihet och den samverkan, som är en förutsättning för att ett modernt samhälle skall kunna fungera?

Det är ett av de spørsmål han anser att ungsvenskarna bör grubbla över. En av vägarna för den önskvärda formen av samverkan anser Sven Johansson vara ett vidgat aktieinnehav. Han tycker att det bör bildas aktieägareföreningar efter amerikansk modell, som gör aktieägarna till något annat och mer än anonyma nummer och säkrar deras aktiva medverkan i företagets

utveckling. När det gäller ungsvenskarnas verksamhet är det inte så mycket organisatoriska reformer Sven Johansson eftersträvar som snarare att göra förbundet mera politiskt medvetet. Det kan bl. a. ske, menar han, genom ett systematiskt studium av socialpolitiken. Där finns ett tacksamt fält för reformer i syfte att ersätta kvantitet med kvalitet. Ett konkret exempel är enligt Sven Johansson åldringsvården, där man borde kunna inrikta sig på mer personliga vårdformer. — Att undersöka förutsättningarna för en allmän socialförsäkring, som kan ersätta den nuvarande sociallagstiftningens labyrinter, tycker Sven Johansson vore en värdig uppgift för ungsvenskarna.

Allt detta betyder inte att Sven Jo-

hansson är ointresserad av utrikespolitik. Europatanken har i honom en av sina varmaste förkämpar bland våra yngre politiker — under förutsättning att den inte leder till något slags allmän dirigism — men charity begins at home, menar han.

Denne bilhandlardirektörs främsta fritidsnöje är — att rida. Varje måndag ägnar han några timmar åt ridning och de är heliga för honom, försäkrar han. När han nyligen for till Vålådalen för att förlova sig tillbragte han och hans fästnö den övriga tiden med att rykta hästar och gödsla ut. En automobilhandlare vars högsta nöje är att rida — det bör kunna bli en ung högerpolitiker, vars högsta nöje är att tycka annorlunda.

G. U.

Skratt bakom järnridån

Det förljades från Budapest att man rest ett monument över László Rajk, avrättad av regimen, därefter rehabiliterad, uppgrävd och på nytt bisatt med statlig hedersbegravning. Monumentet är enkelt, med den korta inskriften: »Ursäkta».

(Ost-Europa 2/1957)

**Vid val
av stål**

FRICK & FRICK

AKTIEBOLAG

MALMÖ

Försäkringar